

РЕШЕНИЕ

№ 14350

гр. София, 24.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20231110108798 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 213 КЗ /отм./ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът е предявил осъдителни искове срещу ответника с правна квалификация чл. 213 КЗ (отм.) и чл. 86 ЗЗД, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумите: 4927,25 лв., представляваща регресна претенция по щета №... ведно със законна лихва от датата на предявяване на исковата молба – 05.03.2019г. до плащането, както и 1305,83 лв. – обезщетение за забава за периода от 25.07.2016 до 05.03.2019. Твърди, че на 29.5.2015г. настъпило ПТП с трима участника – МПС №1: л. а. „...“ с рег. № ..., управляван от Ан.П.К.-Ст. – застрахован при ищеца; МПС №2: автобус на „...“ ЕАД с рег. № ... и МПС №3 л. а. „...“ с рег. №, управляван от И.Ант.Д., застрахован при ответника. В протокола за ПТП е описан механизмът на настъпване – водачът на МПС №1 предприема маневра за преминаване в съседна лява лента и

предизвиква удар с МПС №2, вследствие на който се отклонява вдясно и удря паркиралото в бус лента МПС №3. На водачите на МПС № 1 и 3 са съставени АУАН с влезли в сила наказателни постановления. Ищецът твърди, че водачът на МПС №3 е съпричинител на ПТП, поради факта, че неправилно е престоявал в бус лентата и следователно е допринесъл за вредите на МПС №1. За вредите на застрахования по застраховка Каско при ищеца същият е заплатил обезщетение в размер на 9824,81 лв., ½ от което е предявена на ответника като регресна претенция на 16.06.2016. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва исковете. Твърди, че към момента на ПТП не е било налично валидно застрахователно правоотношение между ищеца и пострадалия водач; оспорва съпричиняване като излага доводи, че МПС № 1 се е движел неправомерно в бус-лентата; твърди, че претендираният размер на обезщетението е завишен; оспорва причинно-следствената връзка между ПТП и вредите; твърди, че водачът на л. а. №1 носи изключителната отговорност за причиняване на процесното ПТП.

С решение от 28.02.2020 г. по гр. д. №13189/19 г., СРС, 32ри с-в, е осъдил ответника да заплати на ищеца следните суми: 650.52 лв., представляващи регресна претенция по щета №..., ведно със законна лихва от датата на предявяване на исковата молба – 05.03.2019г. до плащането, както и 168.11 лв. – обезщетение за забава за периода от 25.07.2016 до 04.03.2019 г., като в останалата част за горницата над тези суми исковете за отхвърлени.

Ищецът е депозирал въззивна жалба срещу отхвърлителната част, въз основа на която е образувано гр. д. №7810/20 г., СГС, III В въззивен състав, който с решение от 09.02.2023 г. е обезсилил решението на СРС в обжалваната част, при мотиви, че диспозитивът на първоинстанционното решение не изяснява предмета, по който се е произнесъл- били посочени страните, но не е посочена точна правна квалификация на спорното материално право.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са приети като писмени доказателства: протокол за ПТП №.../29.05.2015 г., застрахователна полица №.../15.05.2015 г., ведно с общи условия, ел. справка от сайта на Гаранционен фонд, уведомление от 01.06.2015 г. за застрахователно събитие, свидетелство за управление на МПС, свидетелство за регистрация част I, удостоверение за техническа изправност, описи за извършени огледи на увреждания по щета от дати 01.06.2015 г. и 18.06.2015 г., възлагателно писмо от 14.07.2015 г., приемо-предавателен протокол от 21.08.2015 г., фактура №.../17.09.2015 г. за сумата от 9739.02 лв., експертиза по щета, калкулация по щета, 2 бр. ликвидационен акт ведно с преводни нареждания от дати 12.11.2015 г. и 16.11.2015 г., АУАН срещу Ан.П.К.-Ст., писмо от МВР ОД-Варна-Сектор „ПП“, регресна покана, изпратена с писмо изх. №.../16.06.2016 г., писмо-отказ с вх. №.../25.07.2016 г., както и справка от страница на НАП-лихвен калкулатор относно размера на дължимата мораторна лихва.

Присъединен по делото е препис от административно-наказателна преписка срещу Ан.П.К.-Ст. във връзка с процесното ПТП.

Присъединени по делото са АУАН и наказателно постановление срещу И.Ант.Д..

Събрани са гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетелите Ан.К.-Ст., К.Н.К. и И.Ант.Д..

Прието по делото е заключение на съдебно-автотехническа експертиза, с отговори на въпроси относно механизма на ПТП, вид и степен на увреждания на процесния автомобил, причинна връзка между двете, средна пазарна стойност за възстановяване.

Съгласно разпоредбата на чл.213, ал. 1 КЗ, приложима към процесното спорно правоотношение, с оглед момента на възникването му, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Обемът на суброгационното право включва и правата на увредения срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия.

Указано на ищеца е, че в негова доказателствена тежест е да докаже по

делото пълно и главно към датата на ПТП увреденият автомобил е бил застрахован по застраховка „Автокаска“ при ищеца, а водачът на увреждащия – е бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника; противоправно поведение – нарушение на правилата за движение по пътищата от страна на водача на л. а, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, вследствие на което е настъпило ПТП с л. а, застрахован по застраховка „Автокаска“ при ищеца; вреди в причинна връзка с ПТП, стойност на вредите, плащане на застрахователно обезщетение за отстраняване на вредите.

В доказателствена тежест на ответника е да обори презумпцията за непредпазлива вина у застрахования при него водач.

Съдът е обявил с безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства по делото: че към датата на ПТП гражданската отговорност на водача на МПС №3 е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника.

Съдът приема, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е съществувало застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на увреденото МПС, възникнало по силата на договор за имуществена застраховка „Каско“ на моторни превозни средства, сключен на 15.05.2015 г. г., във форма на застрахователна полица № По силата на договора ищецът е приел да покрива риска от повреди по собствено на застрахования МПС. Възражението на ответника за липса на застрахователно правоотношение по застраховка Каско е неоснователно.

В срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие- ПТП е настъпило на 29.5.2015 г. в гр. Варна, бул. „В. Варненчик“, на около 20м. от кръстовището с ул. „Дрин“, около 18,50 ч., за което застрахователят е изплатил обезщетение за причинените на застрахованото имущество щети в размер на 9674,81лв. на доверения сервиз и 149,70 лв. – стойност на предна лява гума видно от представените доказателства, а и последното е неоспорено от ответника.

Като причина за ПТП съдът приема следния механизъм, който се базира на писмените документи по делото, САТЕ, подкрепено от свидетелските показания: Пътното платно имало обособена бус лента (най-дясна лента), както и две активни ленти за движение. Л. а. „....“ с рег. № бил паркиран в

бус лентата, водачът И.Ант.Д. бил извън автомобила. Л. а. „...“ с рег. № ... с водач Ан.П.К.-Ст. се намирал зад л. а. „....“ с рег. № Водачът на л. а. „...“ с рег. № ... предприел маневра заобикаляне на л. а. „....“ с рег. № от ляво, през средната лента. В същото време в средната лента се намирал автобус на „...“ ЕАД с рег. № Между л. а. „...“ с рег. № ... и автобус на „...“ ЕАД с рег. № ... настъпил удар, от който настъпили вреди в лявата част на л.а. „...“ с рег. № От удара последният се изместил надясно и се ударил в л. а. „....“ с рег. №, като настъпили вреди в дясната част на л. а. „...“ с рег. № При предприемане на маневрата за заобикаляне водачът на л. а. „...“ с рег. № ... е имал техническа възможност да възприеме движещия се в дясна активна лента автобус, да пропусне преминаването му, след което да извърши маневрата. Съдът не кредитира показанията на св. Ан.П.К.-Ст. в частта, в която сочи, че тя се е намирала в средната лента, когато автобусът се е отклонил вдясно, за да спре на близката спирка. Същите не кореспондират с обективизираното в протокола за ПТП, подписан от самата свидетелка, а и противоречат на показанията на другите двама свидетели.

При това положение водачът на л. а. „...“ с рег. № ... е осъществил противоправно деяние – нарушение на разпоредбите на чл.15, ал.6 и чл.25, ал.2 ЗДвП. Вината за инициалния удар между л. а. „...“ с рег. № ... и автобус на „...“ ЕАД с рег. № ... е изцяло на водача на л. а. .. с рег. №

Въпреки това от изложеното се установява и че водачът на л. а. „....“ с рег. № също е осъществил противоправно деяние - нарушение на разпоредбите на чл.15, ал.6 и чл.6, т.1 ЗДвП.

Следователно поведението и на двамата водачи – на л. а. „...“ с рег. № ... и л. а. „....“ с рег. № е в причинна връзка с настъпилите вреди в дясната част на л. а. „...“ с рег. № ...- всяко от деянията е необходимо в еднаква степен условие за настъпването на вредите; без осъществяването на което и да е от тези деяния, вредите не биха се реализирали. Вина за вредите по дясната страна на л. а. „...“ с рег. № ... има и водачът на л. а. „....“ с рег. №, тъй като ако автомобилът не е престоявал точно на това място, ударът с л. а. „...“ с рег. № ... не би настъпил.

Настъпилите в дясната част увреждания на л.а. „...“ с рег. № ... са следствие от удара с л. а. „....“ с рег. № и са на стойност 1271,03лв. с ДДС, видно от приетото по делото заключение, което съдът кредитира изцяло.

Предвид изложеното всеки от двамата водачи има равен принос в настъпването на вредите в дясната част на л. а. „...“ с рег. № ..., за чието отстраняване съгласно САТЕ са необходими 1271,03 лв. с ДДС. С оглед приетия дял на съпричиняване ответникът следва да бъде осъден да заплати половината от посочената сума – 635,52лв.

Върху тази сума се дължи обезщетение за забава в периода 25.7.2016г.- 4.3.2019 г., което, изчислено по реда на чл.162 ГПК, е в размер на 168,11лв., както и сумата 15 лв., обичайни разноски.

Като взе предвид, че с решение от 28.02.2020 г. по гр. д. №13189/19 г., СРС, 32ри с-в, ответникът е осъден да заплати на ищеца следните суми: 650.52 лв., представляващи регресна претенция по щета №... ведно със законна лихва от датата на предявяване на исковата молба – 05.03.2019г. до плащането, както и 168.11 лв. – обезщетение за забава за периода от 25.07.2016 до 04.03.2019 г., в която част решението е влязло в сила и се ползва със сила на пресъдено нещо, в останалата част за горницата над тези суми исковете следва да бъдат отхвърлени.

Относно разноските в производството:

При този изход на спора ответникът има право на разноски, на основание чл.78, ал.3 и ал.8 ГПК, в размер на 234,56 лв., съразмерно отхвърлената част от исковете.

При тези мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „фирма“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София 1000, район Триадица адрес, срещу ЗД „фирма с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, адрес, иск с правно основание чл. 213 КЗ /отм./ за заплащане на сумата над сумата от **650,52** лв., до пълния предявен размер от **4927,25** лв. представляващи регресна претенция по щета №..., формирана от стойността на ½ част от платено застрахователно обезщетение в общ размер 9824.51 лв., с включени 15 лв. ликвидационни разноски, в качество на застраховател по „ГО“ за

виновно поведение на И.Д. при управление на л. а. „....“ с рег. №, допринесъл за настъпване на имуществени вреди на л. а. „..“ с рег. № ... вследствие на ПТП на 29.05.2015 г., ведно със законна лихва от датата на предявяване на исковата молба – 05.03.2019 г. до плащането,

ОТХВЪРЛЯ предявения от „фирма“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София 1000, район Триадица адрес, срещу ЗД „фирма с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, адрес, иск с правно основание чл. 86 ЗЗД за заплащане на сумата над сумата от **168,11лв.**– обезщетение за забава за периода от 25.07.2016 до 04.03.2019., **до пълния предявен размер от 1305,83 лв.**

ОСЪЖДА „фирма ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.София 1000, район Триадица адрес да заплати на „фирма” АД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. адрес, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **234,56** лв.– разноси по делото, съразмерно отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____